

Стаття надійшла до редакції 21.10.2024 р.
Перевірено на плагіат 23.10.2024 р.
унікальність – 96 %

<https://doi.org/10.17721/StudLing2024.25.46-56>

УДК 81'373.21:81'27:82-992

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕНЬ ФОНДОВОГО ОНІМІКОНА ЯК ЛІНГВОКУЛЬТУРНОГО ЯВИЩА У ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Світлана Олександрівна Гурбанська, sgurbanska@yahoo.com
<https://orcid.org/0000-0002-1242-5896>

кандидат філол. наук, доцент

Київський національний університет культури і мистецтв

У статті розглянуто теоретико-методологічні засади дослідження національно-культурної семантики онімів у складі стійких висловлювань постмодерністського дискурсу на прикладі англійських художніх творів А. Картер; подано теоретичні й методологічні положення, на яких базується вивчення національно-культурних особливостей стійких висловлювань з онімними компонентами; окреслено національно-культурні особливості стійких висловлювань з онімною складовою; визначено джерела походження онімів у складі стійких висловлювань; виокремлено типи оцінки, що відображені у фразеологізмах з онімною складовою; запропоновано лінгвокультурологічний підхід до вивчення фразеології крізь призму мовної і культурної взаємодії; висвітлено роль стійких висловлювань з онімними компонентами у мовній картині світу; визначено функції онімів у семантичній структурі фразеологічних знаків (створення виразної образності, забезпечення лаконічності викладу інформації, посилення виразності/експресивності висловлювання, передача ставлення/оцінки, надання конотативних відтінків висловлюванню, розширення меж мовної гри тощо).

Актуальність дослідження зумовлена посиленням зацентрованості сучасної антропоцентричної лінгвістики на вивченні взаємодії мови, навколишнього середовища і культури. Відтак, саме лінгвокультурологічний аспект дослідження фразеологізмів у зв'язку з фондовим онімиконом сприяє виявленню духовних і моральних цінностей національно-культурної спільноти, встановленню взаємозв'язку мови й культури, визначенню національно-культурної своєрідності стійких висловлювань як знаків мови, що містять у своїй семантичній структурі ціннісні надбання національної культури з усіма їй притаманними універсальними явищами.

Перспективним аспектом подальших досліджень є поглиблене вивчення реалізації лінгвокультурних концептів за допомогою фондового онімикона у постмодерністському художньому дискурсі.

© Golubovska I. O., sgurbanska@yahoo.com

Denominal Nominalization (Verbification) in Modern English: Cultural and Pragmatic Dimensions
(in Ukrainian)

Ключові слова: лінгвокультурологічний аспект досліджень, фондовий онімікон, онімний компонент, фразеологія, лінгвокультурні концепти.

NATIONAL CULTURAL ASPECT OF STUDYING FUND ONYMICON AS A LINGUOCULTURAL PHENOMENON IN POSTMODERN LITERARY DISCOURSE

Svitlana O. Hurbanska, sgurbanska@yahoo.com
<https://orcid.org/0000-0002-1242-5896>

*Ph. D. in Philology, Associate Professor,
Kyiv National University of Culture and Arts*

The article studies theoretical and methodological principles of researching national cultural semantics of onyms in the structure of set expressions of postmodern discourse using the example of English fiction by A. Carter; presents theoretical and methodological bases on which the study of the national cultural peculiarities of set expressions with onym components is grounded; outlines national cultural features of set expressions with onym components; determines origin sources of onyms in the composition of set expressions; identifies types of assessment reflected in phraseological units with onym components; offers a linguocultural approach to the study of phraseology through the prism of linguistic and cultural interaction; highlights the role of set expressions with onym components in the language model of the world; identifies functions of onyms in the semantic structure of phraseological signs (creating expressive imagery, ensuring conciseness of information presentation, enhancing clearness/expressiveness of the statement, conveying attitude/evaluation, giving connotative shades to the statement, expanding the boundaries of the language game, etc.).

The relevance of the study grounds on the increased emphasis of modern anthropocentric linguistics on researching the interaction of language, environment, and culture. Therefore, it is the linguocultural aspect of studying phraseologisms in connection with the fund onymicon that contributes to identifying the spiritual and moral values of the national cultural community, establishing the language and culture interaction, determining the national cultural specifics of set expressions as signs of speech, which contain in their semantic structure the value heritage of the national culture with all its inherent universal phenomena.

A promising aspect of further research is an in-depth study of implementing linguocultural concepts using the fund onymicon in postmodern literary discourse.

Key words: *linguocultural aspect of the study, fund onymicon, onymic component, phraseology, linguocultural concepts.*

Сучасна мовознавча наука характеризується посиленням інтересом до вивчення національно-культурної специфіки картини світу [Ажнюк 1999; Баюн 2007; Галинська 2012; Голубовська 2004; Космеда 2000; Тищенко 2012; Wierzbicka 1994]. Актуальним є вивчення механізмів взаємодії мовних і культурних кодів, традицій і стереотипів поведінки представників різних етносів, ідей сучасної антропоцентричної лінгвістики, у фокусі уваги якої перебуває людина [Баюн 2007; Галинська 2012; Голубовська 2004; Hurbanska 2014]. Як невід'ємний компонент мовної свідомості, національно-культурна специфіка активно досліджується у лінгвокраїнознавстві [Ажнюк 1999], лінгвокультурології [Голубовська 2004; Мізін 2011], соціолінгвістиці [Duranti 1997; Kellermann 1992] та ін.

Ідею взаємозв'язку мови й культури покладено в основу лінгвокультурологічного напрямку досліджень, зокрема в аспекті вивчення мовних одиниць у їхньому тісному зв'язку з культурною свідомістю народу, його духовною і матеріальною культурою [Баюн 2007; Галинська 2012; Hurbanska 2014]. При визначенні стійких висловлювань з онімними компонентами як особливо значущих мовних знаків лінгвокультурологічного аналізу варто враховувати той факт, що не до кінця вивченими залишаються не лише універсальні, але й національно-специфічні особливості фразеологічного плану вираження, які знайшли відображення у фразеологічних одиницях, що лаконічно відтворюють багатовікову соціальну практику і пам'ять народу – його історію, психологію, менталітет, економічний і політичний устрій тощо.

Дослідження фондового онімікона як лінгвокультурного явища є одним з актуальних напрямів наукових розвідок [Ажнюк 1999; Галинська 2012]. На знак глибокої вдячності й пошани варто згадати безцінний науковий спадок видатного вченого К. М. Тищенка, його вагомий внесок у розвиток цього напрямку. Тріада *мова – культура – людина* була в центрі особливої уваги науковця [Тищенко 2012].

Актуальність цього лінгвокультурологічного дослідження зумовлена антропоцентричною спрямованістю сучасних мовознавчих пошуків у вивченні художнього дискурсу, їхньою зорієнтованістю на аналіз фразеологічної семантики у зв'язку з фондовим оніміконом та виявлення лінгвокультурних концептів на прикладі стійких висловлювань з онімними компонентами. У контексті ключових ідей сучасної антропоцентричної лінгвістики, у фокусі уваги якої перебуває людина, не до кінця

дослідженими залишаються універсальні й національно-специфічні характеристики, що знайшли відображення у фразеологічних одиницях з онімною складовою. Вжиті у художньому дискурсі, вони передають багатовікову історичну пам'ять народу – його психологію, соціальну практику, економічний і політичний устрій, культуру, стереотипи поведінки тощо.

Наукова новизна дослідження визначається встановленням джерел походження онімів у складі фразеологічних одиниць постмодерністського художнього дискурсу, зокрема й виокремленням типів оцінки у семантичній структурі цих стійких висловлювань з онімною складовою. Завдяки таким науковим пошукам можливим стає вивчення фразеологізмів з онімними компонентами як мовних знаків лінгвокультурологічного аналізу, які реалізують концепти й коди культури, а відтак і виявлення лінгвокультурної специфіки фразеологічного складу мови у зв'язку з фондовим оніміконом на прикладі постмодерністських художніх текстів.

Оскільки дослідження ґрунтується на вивченні фразеологічної системи мови в лінгвокультурологічному контексті, то й зв'язок стійких висловлювань з онімною складовою має визначатися завдяки культурній інтерпретації. Це сприятиме поглибленому дослідженню яскравої своєрідності й національно-культурної забарвленості фразеологічних одиниць як знаків мови, що відтворюють ціннісні надбання національної культури, унікальний національний характер, менталітет, історію, реалії життя/побуту, культуру, мовну й концептуальну картини світу народу в цілому.

Метою статті є встановлення ролі фондового онімікона як лінгвокультурного явища у постмодерністському художньому дискурсі.

Поставлена мета передбачає вирішення таких *завдань*:

- окреслити теоретико-методологічні засади лінгвокультурологічного аспекту досліджень фондового онімікона у складі стійких висловлювань постмодерністського художнього дискурсу крізь призму мовної і культурної взаємодії;
- простежити взаємодію мови й культури, що реалізується у стійких висловлюваннях з онімними компонентами;
- визначити стійкі висловлювання з онімними компонентами як національно-культурно марковані мовні одиниці, зокрема як

мікротексти, що вербалізують і лінгвокультурні концепти, і коди культури;

- розглянути особливості функціонування фразеологічних знаків, у складі яких є оніми, з позицій реалізації ними лінгвокультурних концептів і кодів культури;
- виявити фразеологічну функцію створення фрагментів мовної і концептуальної картин світу;
- окреслити джерела походження онімів у складі стійких висловлювань;
- виокремити типи оцінки, що відображені у фразеологізмах з онімною складовою.

Об'єктом дослідження є стійкі висловлювання з онімними компонентами у постмодерністському художньому дискурсі.

Предметом дослідження є національно-культурна семантика онімів у складі стійких висловлювань, зокрема джерела їхнього походження і типи оцінки.

Досягнення поставленої мети й розв'язання завдань дослідження ґрунтується на використанні комплексного підходу до вибору застосованих методів: метод суцільної вибірки аналізованих одиниць, що забезпечив формування корпусу досліджуваного матеріалу; методика компонентного аналізу, що сприяла виявленню онімів і визначенню національно-культурних особливостей у семній структурі фразеологізмів; метод кількісно-якісного аналізу, що був застосований з метою встановлення кількості показника репрезентативності; етимологічний аналіз, що дав можливість з'ясувати походження національно-специфічних компонентів фразеологічних одиниць.

Джерельною базою дослідження є англійський постмодерністський художній дискурс. З художніх текстів А. Картер (“Heroes and Villains” [Carter 1993], “The Magic Toyshop” [Carter 1996], “Wise Children” [Carter 2007], “The Bloody Chamber” [2011]) дібрано стійкі висловлювання з онімними компонентами. Фактичний матеріал становлять 2000 англійських фразеологізмів.

Посилення ролі “людського фактора” в антропоцентричній лінгвістиці зумовило усвідомлення надзвичайної важливості опису мовної структури і завдань поглибленого дослідження мовної особистості, яка здатна не лише до породження, але й до розуміння мовлення. Відтак,

особлива увага науковців зацентрована на виявленні взаємодії мови, навколишнього середовища і культури [Голубовська 2004; Duranti 1997; Kellermann 1992; Wierzbicka 1994].

За основу цього дослідження беремо таке визначення вченої І. О. Голубовської: *національно-мовна картина світу* – це виражене етносом засобами певної мови світовідчуття і світорозуміння; це вербалізована інтерпретація мовним соціумом навколишнього світу і себе самого в цьому світі [Голубовська 2004, с. 29]. Вважаємо за необхідне застосувати лінгвокультурологічний підхід до вивчення фондового онімікона у постмодерністському художньому дискурсі, що базуватиметься на виявленні механізмів взаємодії мовних і культурних кодів на прикладі фразеологічних одиниць з онімною складовою.

Оніми як яскравий компонент і словникового складу мови, і фразеологічного фонду – це «фонові знання, специфічні види національно-культурних текстів, що зберігають у своїй семантичній пам'яті культурно-історичні сюжети, вписані в сучасну суспільну свідомість» [Ажнюк 1999, с. 42]. Вони виконують такі функції: ідентифікаційну, номінативну, комунікативну, емоційну, експресивну тощо [Галинська 2012]. Онімні складові наділені історичною, етнографічною, культурною і побутовою інформацією, увиразнюючи емоційно-експресивне забарвлення фразеологізмів, зокрема акцентуючи увагу на їхній змістовій і стилістичній направленості. Відповідно й мікро-, макро- та ситуативний контексти художнього дискурсу маркуються національно-культурним процесом закріплення асоціативних значень і конотацій у семантичній структурі фразеологічних одиниць з онімними компонентами.

Лінгвокультурологічний аспект вивчення стійких висловлювань, у складі яких є оніми, дозволяє виявити духовні й етичні цінності кожної окремої національно-культурної спільноти. Завдяки цьому можливим стає простеження взаємозв'язку мови й культури, визначення національної специфіки досліджуваних мов, виокремлення притаманних їм універсальних явищ. Фразеологічна семантика містить культурну інформацію, закодovanу в мовних знаках – стійких висловлюваннях узуального й оказіонального характеру. Стійкі висловлювання з онімними компонентами виразно зображають культурне надбання, беруть активну участь у формуванні мовної і концептуальної картин світу. Поглиблене дослідження своєрідності фразеологічних знаків мови, що містять у своїй

семантичній структурі ціннісні надбання національної культури, дає змогу досягнути фразеологію крізь призму мовної і культурної взаємодії; визначити роль стійких висловлювань з онімними компонентами у формуванні мовної картини світу; окреслити теоретико-методологічні засади лінгвокультурологічного аспекту досліджень стійких висловлювань з онімними компонентами.

Національно-культурні елементи семантичної структури фразеологічних знаків виявляються на трьох рівнях: 1) в ідіоматичному значенні стійких висловлювань (за допомогою семантичного переміщення, метафоризації тощо); 2) у значенні лексичних елементів стійких словесних комплексів (безеквівалентна лексика, етнічно-культурні реалії, знаки невербальної комунікації, архісемантика тощо); 3) у прямому значенні висловів-прототипів, що змінили своє значення (народні традиції, обряди, звичаї, ігри тощо) [Баюн 2007, с. 105–106].

У дослідженні виокремлюємо такі джерела походження онімів у складі стійких висловлювань: Біблія, література, історія, міфологія, фольклор, культура, традиція, побут.

Невід’ємною складовою стійких висловлювань є оцінка. Це зумовлено тим, що значення фразеологічних одиниць містить не лише інформацію навколишньої дійсності, але й асоціативну базу мовців у ставленні до неї. П’ять типів оцінки окреслено Т. А. Космедою: 1) антропоцентрична оцінка (передбачає характеристику реалій навколишнього світу з позицій людини); 2) культурно-естетична оцінка (відображає становлення культурно-естетичних цінностей певного суспільства); 3) християнсько-релігійна оцінка (відтворює стан духовності людини з її прагненням до досконалості душі); 4) національно-етнографічна оцінка (зображає становлення нації з її патріотизмом і національною самосвідомістю); 5) соціальна оцінка (служить шкалою цінностей в окремому суспільстві та у світі в цілому) [Космеда 2000, с. 229–230].

Художні тексти літератури постмодернізму позначені активним використанням онімів. Розглянемо кілька прикладів *прецедентних імен різних джерел походження у постмодерністському художньому дискурсі письменниці А. Картер*.

*Ohh, wasn't he a handsome young man, in those days... It was our Uncle Peregrine from America but we **didn't know him from Adam**.* [Carter 2007,

р. 30] Біблійне прецедентне ім'я **Adam** відмічаємо у складі фразеологічної одиниці **not know someone from Adam**: 1) in the Old Testament of the Bible, the first man created by God. God put him in the Garden of Eden, and created Eve, the first woman, from one of Adam's ribs. He was the father of Cain, Abel, and Seth; 2) **not know someone from Adam** informal to not know someone at all [Longman 2012, p. 19]. Використання авторкою стійкого висловлювання з ім'ям першої людини сприяє посиленню експресивності значення давнини. Фразеологізми, до складу яких входить вказане прецедентне ім'я (**за Адама, за часів Адама** тощо), в цілому позначають дуже віддалені часи/сиву давнину. Ім'я **Адам** згадується митцями переважно з гумористичною метою. Наприклад:

*А се сап'янци-самоходи,
Що в них ходив іще Адам;
В стариннії пошиті годи,
Не зню, як достались нам...*

(І. Котляревський, “Енеїда”)

Варто відмітити активне звернення письменників до біблійних прецедентних імен, зокрема і стійких висловлювань, до складу яких вони входять, що свідчить про інтертекстуальну пронизаність художніх текстів не лише літератури постмодернізму, але й попередніх епох.

Of course, we'd always known deep down inside he was their father. We tried to pretend otherwise. I was jealous as hell of it, but there you are. Biology is biology. You can't fool a sperm. I'm not sure that Melchior ever knew. If 'his' daughters were red-heads, then so had his own mother been and, besides, who'd have thought it of the Lady A., Caesar's wife in person? [Carter 2007, p. 171] Контамінована фразеологічна одиниця (від узуальної **to be above suspicion as Caesar's wife** (“дружина Цезаря – поза підозрою”)) демонструє традиційне семантичне навантаження. У макроконтексті А. Картер майстерно вплітає значення стійкого висловлювання з історичним прецедентним ім'ям у змістову тканину твору: ніхто не наважиться підозрювати дружину “імператора” Британського театру в зраді, як і дружину імператора Гая Юлія Цезаря (державного діяча і славнозвісного полководця Священної Римської імперії (I ст. до н. е.)).

'My crown, my foolish crown, my paper crown of a king of shreds and patches,' he lamented. 'The crown my father wore as Lear – to have survived so many deaths, so much heartbreak, so many travels ... and now, gone up

in smoke! Oh, my dear girl, we mummers are such simple folk ... superstitious as little children... That cardboard crown, with the gold paint peeling off. Do you know, can you guess, my dear, how much it meant to me? More than wealth, or fame, or women, or children...'

I'd better believe that, what he said about children. I was amazed to see him so much moved, and on account of what? A flimsy bit of make-believe. A nothing.

'What shall I do without my crown? Othello's occupation gone!' [Carter 2007, p. 105]

Пор.:

Farewell! Othello's occupation's gone

(W. Shakespeare, "Othello")

Використане прецедентне ім'я літературного героя – пряме звернення до творчої спадщини В. Шекспіра – **підпорядковано авторському прагненню інтенціоналізувати всю** трагічність ситуації. Змальована пожежа у будинку Хазардів у художньому творі А. Картер "Wise Children" [Carter 2007, p. 105] зображає не лише хвилюючі й болісні переживання літературного героя Мельхіора стосовно корони Ренальфа (символу родини), але й занепад традицій англійського театру в цілому.

Проведене дослідження дозволило зробити висновок, що у своїй лінгвокультурологічній функції фондовий онімікон відіграє важливу роль в організації не лише фразеологічного складу мови, але й усього постмодерністського художнього дискурсу. Він реалізує багаторівневу асоціативну мовну гру, відтворюючи різноманітні концепти культури.

Виокремлено такі джерела походження онімів у складі англійських стійких висловлювань: Біблія, література, історія, міфологія, культура, традиція, фольклор, побут. Кількісні показники аналізу є такими: Біблія – 12,3 %, література – 11,7 %, історія – 10,5 %, міфологія – 16,1 %, фольклор – 8,5 %, культура – 11,9 %, традиція – 15,2 %, побут – 13,8 %.

За типами оцінки виокремлено п'ять типів, які відображені в англійських фразеологізмах з онімною складовою. Кількісні показники аналізу є такими: антропоцентрична оцінка – 28,1 %; культурно-естетична оцінка – 26,8 %; християнсько-релігійна оцінка – 21,5 %; національно-етнографічна оцінка – 9,1 %; соціальна оцінка – 14,5 %.

Перспективним аспектом дослідження є поглиблене вивчення реалізації лінгвокультурних концептів за допомогою фондового онімікона у постмодерністському художньому дискурсі.

Література:

1. Ажнюк, Б. М. (1999). *Англійська фразеологія у культурно-етнічному висвітленні*. Київ: Наукова думка.
2. Баюн, К. Й. (2007). Національно-культурний аспект досліджень фразеологічних одиниць в сучасній німецькій мові. *Вісник Інституту підприємництва та сучасних технологій*, 1(1), 105–108.
3. Галинська, О. М. (2012). *Лінгвокультурна інформація англійських та українських інтертекстуальних фразеологізмів* (Автореф. дис. ... канд. філол. наук). Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова.
4. Голубовська, І. О. (2004). *Етнічні особливості мовних картин світу*. Київ: Логос.
5. Космеда, Т. А. (2000). *Аксіологічні аспекти прагмалінгвістики: формування і розвиток категорії оцінки*. Львів: Вид-во ЛНУ імені Івана Франка.
6. Мізін, К. І. (2011). Усталені порівняння крізь призму артефактного коду культури: зіставно-лінгвокультурологічний аналіз (на матеріалі англійської, німецької, української та російської мов). *Науковий Вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки*, 2, 24–27.
7. Тищенко, К. М. (2012). *Генетична апробація студій словникових контактів і топонімії України*. Київ: Вид-во НТУУ «КПІ».
8. Duranti, A. (1997). Universal and culture-specific properties of greeting. *Journal of Linguistic Anthropology*, 7, 63–97.
9. Hurbanska, S. (2014). Multifunctionality of phraseological units in postmodern literary discourse. *Language, Individual and Society: International Scientific Publications*, 8, 344–351.
10. Kellermann, K. (1992). Communication: Inherently strategic and primarily automatic. *Communication Monographs*, 59, 288–300.
11. Longman Dictionary of Contemporary English (6th ed.). (2012). China.
12. Wierzbicka, A. (1994). “Culture scripts”: A semantic approach to cultural analysis and cross-cultural communication. *Pragmatic and Language Learning: Monograph Series*, 5, 1–24.

Список джерел ілюстративного матеріалу:

13. Carter, A. (1993). *Heroes and villains*. New York: Penguin Books.
14. Carter, A. (1996). *The magic toyshop*. New York: Penguin Books.
15. Carter, A. (2007). *Wise children*. New York: Farrar, Straus and Giroux.
16. Carter, A. (2011). *The bloody chamber and other stories*. New York: Penguin Books.

References:

1. Azhniuk, B. M. (1999). *Anhliiska frazeolohiia u kulturno-etnichnomu vysvitlenni* [English phraseology in cultural and ethnic highlighting]. Kyiv: Naukova Dumka. (In Ukr.).

2. Baiun, K. Y. (2007). Natsionalno-kulturnyi aspekt doslidzhen frazeolohichnykh odynyts v suchasniy nimetskiiy movi [National and cultural aspect of research on phraseological units in modern German]. *Visnyk Instytutu pidpriemnytstva ta suchasnykh tekhnolohii* [Bulletin of the Institute of Entrepreneurship and Modern Technologies], 1(1), 105–108. (In Ukr.).
3. Halynska, O. M. (2012). Linhvokulturna informatsiia anhliiskyykh ta ukrainskykh intertekstualnykh frazeolohizmiv [Linguocultural information of English and Ukrainian intertextual phraseology] (PhD dissertation abstract). *Natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni M. P. Drahomanova* [National Pedagogical Drahomanov University]. (In Ukr.).
4. Golubovska, I. O. (2004). *Etnichni osoblyvosti movnykh kartyn svitu* [Ethnic features of the linguistic world pictures]. Kyiv: Logos. (In Ukr.).
5. Kosmeda, T. A. (2000). *Aksiolohichni aspekty prahmalinhvistyky: formuvannia i rozvytok katehorii otsinky* [Axiological aspects of pragmalinguistics: Formation and development of the category of evaluation]. Lviv: Vyd-vo LNU imeni Ivana Franka [Lviv National University of Ivan Franko]. (In Ukr.).
6. Mizin, K. I. (2011). Ustaleni porivniannia kriz pryzmu artefaktnoho kodu kultury: zistavno-linhvokulturolohichnyi analiz (na materialy anhliiskoi, nimetskoi, ukrainskoi ta rosiiskoi mov) [Established comparisons through the prism of the artifact code of culture: Comparative linguocultural analysis (based on the material of the English, German, Ukrainian, and Russian languages)]. *Naukovyi Visnyk Volynskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky* [The Scientific Journal of Lesya Ukrainka Volyn National University], 2, 24–27. (In Ukr.).
7. Tyshchenko, K. M. (2012). *Henetychna aprobatsiia studii slovnykovykh kontaktiv i toponimii Ukrainy* [Genetic approbation of studies of dictionary contacts and toponymy of Ukraine]. Kyiv: Vyd-vo NTUU «KPI» [National Technical University of Ukraine “Kyiv Polytechnic Institute”]. (In Ukr.).
8. Duranti, A. (1997). Universal and culture-specific properties of greeting. *Journal of Linguistic Anthropology*, 7, 63–97.
9. Hurbanska, S. (2014). Multifunctionality of phraseological units in postmodern literary discourse. *Language, Individual and Society: International Scientific Publications*, 8, 344–351.
10. Kellermann, K. (1992). Communication: Inherently strategic and primarily automatic. *Communication Monographs*, 59, 288–300.
11. Longman Dictionary of Contemporary English (6th ed.). (2012). China.
12. Wierzbicka, A. (1994). “Culture scripts”: A semantic approach to cultural analysis and cross-cultural communication. *Pragmatic and Language Learning: Monograph Series*, 5, 1–24.

Source base:

13. Carter, A. (1993). *Heroes and villains*. New York: Penguin Books.
14. Carter, A. (1996). *The magic toyshop*. New York: Penguin Books.
15. Carter, A. (2007). *Wise children*. New York: Farrar, Straus and Giroux.
16. Carter, A. (2011). *The bloody chamber and other stories*. New York: Penguin Books.